

Medlem, der dog nu i en Aarrække har været Medlem af Finansudvalget, nogen Sinde har stillet Forslag eller gjort Forsøg paa at stille Forslag om at ændre denne Bestemmelse. Vi have altsaa fra Flertallet Side ikke haft den allerfjerneste Anledning til at vente, at det ærede Medlem og hans Partifælle i Finansudvalget skulde være misfornøjede med Lovforslaget. Det ærede Medlem siger, at han — eller „vi“, sagde han — *naturaligvis* ikke vare særdeles fornøjede med nærværende Lovforslag. — Nej, det er naturligvis ogsaa Sagen, at det ærede Medlem og hans Partifæller dog gerne skulle finde et Særstandpunkt ogsaa i denne Sag, og det er noget, vi saa inderlig gerne unde dem, der er jo heller ikke noget ondt deri, det vide vi jo saa godt, det er en Skæbne, vi paa Forhaand ere ganske beredte paa, og det er derfor ogsaa noget, vi bære med stor Sindsro, naar blot Forholdet er det, hvad vi jo allesammen ville ønske, at vi fra alle Partier her i Tinget ere glade ved at give dette Lønningstillæg, og at de paagældende Funktionærer ogsaa i Aar med Taknemmelighed ville modtage det Lønningstillæg, som Folkeetinget af et godt Hjerte under dem.

K. M. Klausen: Jeg vil over for den ærede Ordfører sige, at det er meget rigtigt, at der paa Finansloven i en Række Aar har været opført et saadant Dyrtidstillæg, men det har været til Embeds- og Bestillingsmænd. Derom er der jo ikke Tale her; her er der Tale om Folk, der staa i et meget løst Forhold over for Staten, ikke ere knyttede saa nøje til Staten, at man kan sige, at de ere Embeds- og Bestillingsmænd, om Folk, der arbejde i Dag og maaske i Morgen ere paa en anden Plads. Jeg synes da, at naar det drejer sig om et saa løst Forhold, kan man se Sagen fra et andet Synspunkt, end naar det drejer sig om Embeds- og Bestillingsmænd, der maaske for Livstid ere knyttede til Statens Tjeneste. Naar den ærede Ordfører saa siger, at vi have søgt at faa et Særstandpunkt her, vil jeg sige, at det ikke just er, fordi vi ønske at komme i Strid med de Herrer fra Flertallets Side, aldeles ikke, men det er, fordi vi føle det som vor Pligt at paatale disse Forhold, fordi vi synes, at der her er en stor Række Arbejdere, der blive tilside-satte og lide Uret. Derfor er det, vi søge at fremdrage disse Ting for at se, om det ikke var muligt at faa dem ændrede og forbedrede. Det kan jo være, at det kan

lykkes inden 3die Behandling at overbevise det ærede Flertal, saa at der kan blive taget noget mere Hensyn til de Anker, vi have fremført.

Ordføreren (Philipsen): Det ærede Medlem tager fejl. Nærværende Lovforslag omfatter Embeds- og Bestillingsmænd ganske af samme Art som de, der omtales i det Dyrtidstillæg, der i mange Aar har staaet paa Finansloven. Ved Siden heraf — det er ganske rigtigt — omfatter det ogsaa en Del andre, men en stor Del, og vel den største Del af de Personer, som omfattes af nærværende Lovforslag, er ganske af samme Art som de, der omfattes af Dyrtidstillæget.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører indrømmede altsaa, hvad jeg sagde før, at dette Forslag foruden Embeds- og Bestillingsmænd omfatter mange flere, der staa i et meget løst Forhold til Staten. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at da vi for nogle Aar siden paa Finansloven gav et Lønningstillæg af 20 Øre pr. Dag til en Række Statsarbejdere, var der ikke taget denne indskrænkende Bestemmelse angaaende Aldersgrænsen. Da gav man det til alle, uanset hvilken Alder de havde, naar de ellers overhovedet udførte det Arbejde, der var Tale om. — Fra den højt-ærede Minister har jeg stadig ventet paa at faa en Udtalelse særlig med Hensyn til de mange Arbejdere under Statsbanerne, om de kunne betragtes som indbefattede under disse Bestemmelser eller ikke.

Finansministeren (Hage): Selvfølgelig ere de ved Statsbanerne ansatte Arbejdere i Henseende til Lønningstillæg stillede ligesom alle andre af Staten antagne Arbejdere. Men Betingelsen for, at de ligesom alle andre kunne komme ind under denne Lov og faa midlertidigt Lønningstillæg, er, at de ere fast ansatte.

K. M. Klausen: Jeg vil dog gerne spørge den højtærede Minister, hvad der forstaas ved fast Ansættelse. Hvis f. Eks. en Smed eller en Maler i Morgen den Dag bliver antaget ude ved Statsbanernes Værksteder, og altsaa der kommer til at arbejde under de almindelige Lønvilkaar, som hersker der, kan saa en saadan Mand regnes for at være fast ansat, og vil han altsaa kunne venté fra den Tid, han faar Ansættelse, at kunne faa Del i dette Lønningstillæg.